

Nej till rehabiliteringskedjan

Ordförande
Anne Carlsson

Nu är det äntligen vår, solen skiner och det börjar knoppas både här och där, visst blir allting mycket lättare när ljuset kommer. När man är mitt i vardagen med alla rutiner och så kallade "måsten" så tycker man inte att det har hänt så mycket. Det dagliga bara rullar på.

Jag fick ett påpekande från en av våra anställda häromdagen som sa "Anne, vi har aldrig varit så aktiva i Reumatikerförbundet som vi är nu". Och, när man tar sig tid och verkligen tänker efter så har det verkligen hänt jättemycket i Reumatikerförbundet. Vi är efterfrågade och man vill ha våra synpunkter och vår medverkan inom många olika ämnesområden och på olika nivåer både nationellt och internationellt.

David Magnusson, vår 1:e vice ordförande, är mycket eftersökt och aktiv i vårt internationella påverkansarbete. Han är också ledamot i Läkemedelsförmånsnämnden, sitter i HSO: s styrelse och mycket annat.

De flesta av våra styrelseledamöter har någon form av nationellt uppdrag, till exempel är vi representerade i både SJ:s och Banverkets brukarråd med Sara Hjalmarsson och Kurt Jörgensen. Greta Thorén har satsat på förpackningsfrågorna och åker runt både i Sverige och Europa och försöker påverka förpackningsindustrin till mer lättöppnade förpackningar. Christina Opava har tillsammans med Janne Söderberg jobbat hårt för att lyfta den inflammatoriska forskningen ännu ett steg, genom att påverka stiftelser och andra att satsa 85 miljoner kronor på forskning på Karolinska.

Jag själv har bland mycket annat deltagit i två statliga utredningar, Lars Rejes Apotekmarknadsutredningen och Utredningen om Patientens rätt som leds av Toivo Hensoo. Mina synpunkter har hittills varit väl tillvaratagna i utredningarna. Det jag har lagt mycket tid och kraft på är att försöka påverka riksdagsledamöter, regeringstjänstemän, ministrar och andra om att den tillämpning som nu sker inom socialförsäkringsområdet är både kränkande och ovärdig.

Många av våra medlemmar vittnar om att deras diagnoser blir ifrågasatta och att de själva inte blir "trodda" av Försäkringskassan. Det kan inte vara värdigt ett så rikt land som

Sverige att behandla sina medborgare på ett sånt föraktfullt sätt.

Just nu sitter jag och oroar mig för vad som kommer att hända om förslaget om en samlad rehabilitering, den så kallade rehabiliteringskedjan blir verklighet. Förslaget innebär i korthet att det under de första 90 dagarna av en sjukskrivning enbart bedöms om en person har förmåga att klara av sitt vanliga arbete eller det arbete som arbetsgivaren erbjuder. Från den 91:a dagen innebär prövningen att, för att få rätt till sjukpenning, skall det även beaktas om den sjukskrivne kan utföra något annat arbete hos arbetsgivaren. Från dag 181 av en sjukperiod ska det, om inte särskilda skäl föreligger, dessutom bedömas om personen kan försörja sig själv genom förvärvsarbete på den reguljära arbetsmarknaden.

Enligt min tolkning av förslaget så kommer det då att bli ännu svårare än idag att hävda att vi under vissa perioder av vår sjukdom faktiskt är i behov av att få vila med möjlighet till sjukskrivning. Detta för att senare kunna komma tillbaka till ett "friskare" liv som reumatiker. Med rehabiliteringskedjan kommer det enbart att fokuseras på att vi ska komma tillbaka till arbete utan vidare hänsyn till annat. Vad händer med den av våra medlemmar som inte kan få ett för sjukdomen bättre anpassat arbete hos nuvarande arbetsgivare? Hon/han kanske blir tvungen att bryta upp både från familj och socialt umgänge för att tvingas söka ett arbete i någon annan del av landet. Detta kan inte jag kalla en socialförsäkring!!

Med andra ord det är nu ännu viktigare än förut att vi blir fler medlemmar och att alla agerar så att våra politiker ute i landet verkligen förstår hur deras förslag i praktiken påverkar enskilda medborgaren i vardagen.

Om vi alla skriver in en ny medlem så kommer vi inom kort att bli dubbelt så många.

Ps. Från och med detta nummer kommer ni också att kunna läsa om Reumatikerförbundets insamlingsarbete i tidningen, se sidan 53. Ett viktigt arbete som ger pengar till forskningen.

Förslag på kurs om läkemedel

AT-läkare ska utbildas i klok läkemedelsanvändning. Det tycker Sveriges läkemedelskommittéer som har lämnat sitt förslag till socialminister Göran Hägglund (kd).

Allt fler äldre använder många läkemedel. Föreskrivningarna följer inte riktlinjerna och skiljer sig åt mellan landstingen. Nya komplicerade läkemedel introduceras

på marknaden. Det är tre orsaker till att läkarstudenter redan under utbildningen behöver gå en kurs i klok läkemedelsanvändning. Sveriges läkemedelskommittéer får medhåll av Läkaresällskapet och Läkarförbundet som tillsammans uppvaktar socialdepartementet.

Tanken med en nationell utbildning i klok läkemedelsan-

vändning är att AT-läkarna redan från början ska få kunskap och självförtroende att fatta självständiga beslut. Läkemedelskursen föreslås ligga antingen i slutet av grundutbildningen eller under AT-tjänstgöringen

Ur Dagens Medicin nr 13, 2008.